

Vyznání

Oceán

Stěny dvou těl
odkrývá bolestně dál
vůně zrání v pustých nám temných očích
zbyl vláční slib barvou tvých chyb
než řeknou
Strom ten náš cit, jak květ co zní
vzal sebou

V tichu září
slabost těl jenž na okraj jde
psiho vína co kolem nás jak láska zná
točí se dál, naposled vám
je zlou?
nemusí brát, stačí co má
je tvou?

R: Jsou mých povzdechů
jsou tvých průzračností
jsou mých doteků
jsou tvých hledání v nás
v odvaze žít

Břehy jsou z nás
bodem tím jsme na každém z nich
kde touží srdce je mást, otevřou část
plodům věčným, zralým, krásným
už jdou
tichý přelet lásky slyší
co jsou

Jsou mých zpovědí
jsou tvých vyznání nám
jsou mých prožitků
jsou tvých srovnávání
jsou mých zatmění
jsou tvých poznání
jsou mých záchvěvů
jsou tvých nekonečných zapomění